

Powiatowy Lekarz Weterynarii w Pszczynie przekazuje informacje dotyczące wykrycia nowego wirusa pochodzącego z rodziny Bunyviridae rodzaju Otthobunyavirus, który otrzymał nazwę wirus Schmallerberg.

W listopadzie 2011r. na terytorium Niemiec, Holandii oraz Belgii wykryto nieznanego wcześniej wirusa z rodziny Bunyviridae rodzaju Orthobunyavirus, który filogenetycznie najbliższym spokrewnionym jest z wirusami Shamonda. Wykrycie wirusa było związane z przejściowymi klinicznymi objawami u zwierząt dorosłych, takimi jak: gorączka, biegunka, spadek produkcji mleka, które były obserwowane w lecie oraz wczesną jesienią. Jednocześnie, wczesną zimą pojawiły się wady wrodzone u nowonarodzonych zwierząt, głównie u jagniąt. Typowe wady rozwojowe u jagniąt to: wodogłowie, artrogrypoza (wrodzona sztywność stawów), zeszywnienie szyi. Większość jagniąt rodziła się martwa, natomiast urodzone zakażone nie przeżywały. Wstępna ocena przeprowadzona przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC), dotycząca ryzyka związanego z wirusem Schmallerberg wskazuje, że „jest mało prawdopodobne, aby wirus mógł powodować chorobę u ludzi, ale nie można tego całkowicie wykluczyć na tym etapie.

Podczas posiedzenia Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt 11 stycznia 2012r., przedstawiciele Niemiec, Belgii i Holandii opisali sytuację epizootyczną dotyczącą choroby. Do 17 stycznia 2012r. w Niemczech zgłoszono zakażenia w 20 gospodarstwach zarówno bydła jak i owiec), w 65 gospodarstwach w Holandii (owiec oraz kóz) oraz 14 gospodarstwach w Belgii (jedynie owiec). Dostępne dane dotyczące genomu wirusa Schmallerberg wskazują, iż jest częścią wirusów należących do serogrupy Simbu rodziny Bunyviridae rodzaju Orthobunyavirus. Wirusy z serogrupy Simbir występują głównie u przeżuwaczy w Azji, Australii oraz w Afryce oraz są przenoszone przez owady (komary, kuczmany) bez przenoszenia poprzez bezpośredni kontakt między zwierzętami. Zgodnie z literaturą naukową, występowanie wirusów serogrupy Simbu jest rzadko związane z występowaniem objawów klinicznych, z wyjątkiem wirusa Akabane występującego w Japonii i Australii, który powoduje wady rozwojowe u płodów. Zakażenia tymi wirusami nie są zgłaszane do Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE) lub objęte dodatkowymi wymaganiami światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE). Pomimo tego, w związku wystąpieniem choroby niektóre państwa trzecie (Rosja, Meksyk) wprowadziły ograniczenia handlowe dotyczące przeżuwaczy z Niemiec, Belgii i Holandii oraz produktów od nich pochodzących.

Z uwagi na fakt, iż okres aktywności kuczmanów (Culicoides) i komarów (Culicidae) przypada na sezon wiosenno-letni, w chwili obecnej istnieje małe prawdopodobieństwo pojawienia się choroby. Ryzyko wystąpienia choroby będzie wzrastało w okresie wiosenno-letnim.

W związku z powyższym, **Powiatowy Lekarz Weterynarii w Pszczynie prosi o zgłaszanie istotnych zmian w zdrowiu populacji przeżuwaczy** mając na uwadze charakterystykę choroby oraz prawdopodobieństwo wystąpienia tej choroby.

Jednocześnie informuję, że na stronie internetowej Państwowego Instytutu Weterynaryjnego - Państwowego Instytutu Badawczego w Puławach pojawiła się nowa zakładka: ["Zagrożenia epidemiczne"](#), w której umieszczono informacje o wirusie Schmallerberg.

W chwili obecnej opracowana jest wstępnie metoda wykrywania wirusa RT - PCR, którą stosuje się głównie do badania obecności wirusa u płodów (z uwagi na krótki - czas wiremii, która u dorosłych zwierząt trwa 2-4 dni).

Trwają badania nad opracowaniem metod serologicznych do wykrywania zakażenia. Opracowywane testy seroneutralizacji i immunofluorescencji przeznaczone będą głównie do badania pojedynczych próbek, natomiast test ELISA (w chwili obecnej będący w fazie opracowywania) zalecany będzie do prowadzenia badań przesiewowych.